

بعد از خرید تبلت می‌خواهم مدرسه بسازم

گفت‌وگو با معلم خیر اندیمشکی که یک میلیارد و ۲۴۵ میلیون ارث پدری‌اش را به خرید ۱۵۳ تبلت برای شاد کردن دل دانش‌آموزان نیازمند اختصاص داد

صادق جهانی | روزنامه‌نگار

پرونده

این که تا پای قرار داد خرید یک دستگاه سانترفه پر وید و ناگهان با یک تماسی و برای کمک به یک دانش‌آموز از دستیابی به رفاه و آسایش بیشتر خود و خانواده‌تان دل بکنید، یک قلب بزرگ می‌خواهد. تماسی از سوی یک مدیر به معلمی خیر که خواهان کمک به یکی از دانش‌آموزانی است که به دلیل نداشتن گوشی و تبلت منزوی و افسرده شده و تصمیم به ترک تحصیل گرفته است. نتیجه هم این شده که معلم به امید جاری شدن لبخند بر چهره معنوم دخترک، مصمم و قاطع از ارث بیش از یک میلیاردی که پدرش برای او به یادگار گذاشته، می‌گذرد و با تهیه ۱۵۳ تبلت و گوشی برای دانش‌آموزان محروم و کم‌برخوردار، شادی و لبخند را بر چهره‌های دانش‌آموزان شهرش می‌نشانند. صحبت از «حسین اسدی»، معلم ۵۰ ساله اندیمشکی است که ایثار و فداکاری‌اش، ستودنی و فراموش‌نشدنی به نظر می‌رسد. معلمی که به گفته خودش نه از سر دلسوزی بلکه از سر وظیفه‌شناسی تصمیمی بزرگ و انسان‌دوستانه می‌گیرد و به همین دلیل در پرونده امروز زندگی سلام با او گفت‌وگو کرده‌ایم که در ادامه خواهید خواند.

از کودکی عاشق املا گفتم بودم!

این معلم در شروع گفت‌وگویش با ما از علاقه‌اش برای ورود به شغل معلمی می‌گوید: «یادم می‌آید از همان کودکی هر موقع مهمان به خانه‌مان می‌آمد، از او املا می‌گرفتم و بعد هم اشتباهاتش را به او می‌گفتم. یک بار در نوجوانی از یکی از مهمان‌هایمان که کارشناسی ارشد داشت، املا گرفتیم که سه تا اشتباه بزرگ داشت! بعد به او گفتم شما چطور فوق لیسانس گرفتید؟ این‌جا بود که تصمیم گرفتم وارد تربیت معلم شوم. معلمی عشق است، اگر کسی فقط برای امرار معاش معلم شود، پیر می‌شود ولی من چون عشق زیادی داشتم، پیر نشدم و از ته قلمم راضی‌ام که معلمی را انتخاب کردم».

ارثی که به من رسید دقیقاً یک میلیارد و ۲۴۵ میلیون بود

«اسدی» از تصمیم ناگهانی اما عادلانه و منطقی خودش برای کمک به دانش‌آموزان کم‌برخوردار هم می‌گوید: «من در مناطق روستایی اندیمشک راهبر آموزشی هستم. واقف بودم که مشکلات مالی و معیشتی خانواده‌ها باعث شده بود که دانش‌آموزان نتوانند گوشی تهیه کنند به همین دلیل شاهد آمار و حشنتاک ترک تحصیل و افت تحصیلی آن‌ها بودم. دو ماه پیش که پدر عمرشان را به شما دادند، ارثی به مبلغ یک میلیارد و ۲۴۵ میلیون به من رسید و من هم تصمیم گرفتم این مبلغ را در راه خیر برای رفع نیازهای آموزشی شاگردان منطقه محروم هزینه کنم. به همین منظور ۱۵۳ تبلت و گوشی برای دانش‌آموزان خریدم که هم خوشحالی‌شان برآیم خیلی لذت بخش بود و هم این که با خود گفتم این لبخندی باشد بر لب‌های کودکان محروم که بتوانند پیگیر درس‌شان باشند و از قافله تحصیل جا نمانند. در ضمن سال ۹۴ هم که معلم نمونه کشوری شدم از رئیس‌جمهور هدیه ۲۲ میلیونی گرفتم و آن را هم برای شاگردان محروم

همسر و ۵ فرزندم، مشوق من در این کار خیر بودند

«یادم هست زمانی که تصمیم داشتم هدیه ۲۲ میلیونی رئیس‌جمهور را بین محرومان تقسیم کنم که در آن زمان می‌شد با آن یک سدان سدان بخرم اما یک تماس، واکنش همسر و فرزندانم بودم اما بعد متوجه شدم که همسر بنده هم موافق است که این کار صورت بگیرد». اسدی با این مقدمه می‌افزاید: «همسر همیشه همراه و موافق کارهای خیر من است. من پنج فرزند یعنی سه دختر و دو پسر دارم که آن‌ها هم مثل مادرشان، مشوق من در کار خیر بودند. البته دل‌کنندگان این همه پول هم کار راحتی نیست، بالاخره هر شخص دیگری بود شاید می‌گفت که یک خودرویی تهیه کنم، ملک و املاکی بخرم تا در عرض یک سال چندین برابر شود. ماهم می‌توانستیم بهترین وسایل و امکانات را تهیه کنیم ولی من از همه مادیات و علائقم دل‌کندم و معتقدم کمک کردن به دیگران از همه چیز بهتر است».

علاوه بر تبلت، ۳۰ هزار ماسک هم توزیع کردم

گستره کمک‌های این معلم به خرید گوشی و تبلت خلاصه نمی‌شود و او در این روزهای تاخت و تاز کرونا، مقادیر زیادی لوازم بهداشتی کرونایی برای مدارس تهیه کرده است. از او درباره این اقدام می‌پرسیم که می‌گوید: «علاوه بر ۱۵۳ تبلت و گوشی، به تمام مدارس اندیمشک از ۵۰۰ هزار تومان تا ۲۰ میلیون تومان کمک کردم. همچنین وسایل بهداشتی از قبیل ۳۰ هزار ماسک تهیه کردم و در کنار همه این‌ها،

تصمیم گرفتم مبلغی را برای هوشمندسازی مدارس هزینه کنم تا معلمان هم به راحتی بتوانند تدریس کنند و دغدغه‌ای نداشته باشند. با این اقدامات دوست داشتم دست مدارس و مدیران را بگیرم تا آن‌ها هم بتوانند به دانش‌آموزی که چیزی نیاز دارد، کمک کنند. این کمک‌ها برای مناطق مختلف استان خوزستان بود، مثل شهرستان اندیمشک، مقداری برای روستاهای دزفول و قسمتی هم برای بخش الوار گرمسیری».

برادر کوچک‌ترم هم ۵۰۰ میلیون کمک کرد

در این کار خیر خواهانه بزرگ، حسین آقانتها نبوده و یکی از برادران وی هم، همراه و همگام او در این مسیر بزرگ قدم داشته که در این باره می‌گوید: «برادر کوچک من هم حدود ۵۰۰ میلیون تومان از ارثی که به او رسیده بود به مستاجرانی که کرایه خانه‌شان عقب مانده بود، مساجد و بیماران کلیوی کمک کرد. به هر حال باارث و میراث شخصی می‌توانستیم بهترین امکانات را برای خودمان فراهم یا در جایی سرمایه‌گذاری کنیم؛ گفتیم نه، هدیه‌ای به محرومان جامعه بدهیم که هم باعث رضایت خداوند شود و هم بندگان خدا لبخندی بر لبان‌شان بنشیند».

چند قطعه زمین را هم برای ساخت مدرسه می‌فروشم

از اسدی درباره وضع اقتصادی‌اش می‌پرسیم که می‌گوید: «اولاً ببینید خدا چقدر کار خوب را دوست دارد که ملک‌های پدری‌ام خیلی سریع فروخته شدند و من توانستم ظرف دو هفته این ۱۵۳ تبلت را بین دانش‌آموزان نیازمند تقسیم کنم. درباره وضع مالی‌ام باید بگویم که خدا را شکر دستم به دهانم می‌رسد و خانه و خودرو دارم اما چیز اضافی ندارم. از قدیم هر قدر مال و اموال اضافه‌ای داشتم، برای دانش‌آموزان مناطق محروم هزینه کردم و الان هم چند قطعه زمین دارم که آن‌ها را هم برای دانش‌آموزان مناطق محروم می‌فروشم. این را هم بگویم که به تازگی سه کانکس با هزینه خودم خریدم و پیگیری کردم که با بالگرد به مناطق محروم ببریم و در آن جانصب کنیم. به امید خدا کلنگ‌زنی یک مدرسه هم در هفته‌های آینده برای بچه‌ها انجام می‌شود».

اسدی با ارسال این عکس نوشته که چند قطعه زمین به بچه‌ها برای این دانش‌آموزان سرپناه می‌سازم

دنبال پول ریختن به کارت من نباشید!

اسدی با ۲۸ سال سابقه در آموزش و پرورش درباره واکنش دیگران به این اقدام خیر خواهانه و آینده خودش می‌گوید: «برای بعد از بازنگستگی هم حتماً پیگیری این کار خواهیم شد و این راه را ادامه می‌دهم. بالاخره تا جایی که در توانم باشد، دریغ نخواهم کرد. خیلی از دکترا که وضع مالی خوبی دارند، به من گفتند شماره کارت بده تا برایت پول بریزیم و به دانش‌آموزهای محروم کمک کنی، گفتم من شماره کارت نمی‌دهم، شما خودتان به طور مستقیم با کمیته امداد، سازمان نوسازی مدارس و... در ارتباط باشید. در ضمن بهتر است وسایلی را که در نظر دارید، بخرید و با دست خودتان مستقیم هدایا را به دانش‌آموزان نیازمند بدهید چون این کار خیلی بهتر است و از نظر من معنویت و لذت‌ش هم بیشتر است».

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دوشنبه ۳ آذر ۱۳۹۹

۷ ربیع الثانی ۱۴۴۲ ۲۲ نوامبر ۲۰۲۰

شماره ۳۰۵۲۰

۱۷۵۰

کرونای فکری نگیری!

شرایط خاص این روزها ممکن است باعث کسالت روحی ما شود؛ بنابراین در کنار جسم‌مان، باید مراقب سلامت روح‌مان هم باشیم

سید سورتا ساداتی | روزنامه‌نگار موقتیت

این روزها با افزایش آمار مبتلایان به کرونا، محدودیت‌های متنوعی برای مشاغل و تردد شهروندان اعمال شده است؛ محدودیت‌هایی که باید پدیدیریم هر چند در ظاهر باعث می‌شود حال دل ما خوب نباشد اما نتیجه‌اش کاملاً به نفع ماست. این که نتوانیم شب در پاساژهای گرم و بازارهای رنگارنگ پیاده‌روی کنیم، شاید بعضی از ما را کلافه کند اما نتیجه این خانه‌ماندن و محدودیت‌ها برای سلامت فردی و جمعی ما خوب است. برای همین اگر در این روزها که محدودیت‌ها زیاد شده حال دلتان خوب نیست، قبل از هر چیز به این فکر کنید که عمل به این محدودیت‌ها و پرهیز از دید و بازدید خانوادگی به نفع همه ماست. برای این که کمتر کلافه شوید، چند نکته را فراموش نکنید:

❖ **اخبار را لحظه‌ای چک نکنید!** چک کردن لحظه‌ای اخبار فایده‌ای جز تنش روحی ندارد. اخبار بد را باز نشر نکنید، روزی یک بار از یک منبع درست و موثق، خبرها را چک کنید و در دیگر موارد اگر سراغ شبکه‌های اجتماعی می‌روید، سعی کنید لطیفه یا مطالب سرگرم‌کننده یا دوستان و خانواده به اشتراک بگذارید. اگر هم خبر بدی مثل آمار روزانه را دیدید لازم نیست با ذوق بسیار بلند در جمع خانواده مطرح‌ش کنید؛ این اخبار باعث نگرانی همه به خصوص کودکان می‌شود. کاری که از ما ساخته است رعایت قوانین تردد و پروتکل‌های بهداشتی است.

❖ **به شایعات توجه نکنید!** ما باید قوانین مربوط به محدودیت‌ها را رعایت کنیم، اگر برای موارد ضروری مثل تهیه نان از منزل خارج می‌شویم، اصول بهداشتی مثل فاصله‌گذاری و استفاده از ماسک سه لایه را رعایت کنیم، اما دیگر لازم نیست هر فایل صوتی یا منبع نامعلوم، حرف عجیب و ادعای تازه‌ای را درباره شیوع بیماری و راه‌های درمانش یا قوانین دیگر کشورها... دنبال کنیم. متخصصی نداریم پس نمی‌توانیم ادعاها، شایعات و... را درست بسنجیم، بنابراین ضرورتی برای بررسی همه آن‌ها نیست؛ بهتر است در این خصوص کار را به متخصصان و متولیان امر بسپاریم.

❖ **خوش‌بینی بی‌دلیل** اوسواس رفتاری و فکری نداشته باشیم اما بی‌دلیل خوش‌بین نباشیم؛ حتی اگر واکنش‌های موجود هم کارایی داشته باشد تا به کشور ما برسد زمان طولانی سپری می‌شود، پس بهترین کار رعایت است و رعایت.

❖ **قدر لحظه را بدانیم!** پیش‌بینی برای آینده کار خوبی است؛ اما نگرانی مکرر برای این که چه اتفاقی خواهد افتاد، دردی را دوا نمی‌کند. می‌توانید از این که زمان بیشتری در خانه و در کنار خانواده هستید، لذت ببرید. فراموش نکنید شرایط برای همه یکسان است اما بچه‌ها بیشتر در معرض آسیب روحی هستند بنابراین سعی کنید از فرصت بیشتری که در اختیار دارید، برای لذت بردن از وقت گذراندن با آن‌ها استفاده کنید.

❖ **برنامه‌ریزی کنید!** برای این که ذهن‌تان بی‌دلیل اسیر حواشی و شایعات نشود، برای وقت‌تان برنامه‌ریزی کنید. با خانواده فیلم ببینید، آلبوم‌های عکس قدیمی را مرور کنید، به درس‌های فرزندتان رسیدگی کنید، کتاب بخوانید... سعی کنید سهمی هم از وقت بیشتری را که در اختیار دارید، برای خودتان در نظر بگیرید. اگر گاهی تنها نباشید، نمی‌توانید با انرژی مثبت در کنار خانواده باشید. در برنامه‌ریزی روزانه هوای خانم خانه را داشته باشید چون کارهایش بیشتر شده است.

❖ **پشت‌بام و تراس را در یادید!** ما به لحاظ جسمی و روحی به هوای تازه و آفتاب نیاز داریم تا کسل نباشیم. اگر تراس دارید گاهی با پوشیدن لباس گرم روی تراس یا به پشت‌بام بروید تا از نور آفتاب و هوای تازه استفاده کنید. حتی گاهی بد نیست پنجره‌ها را باز کنید تا هوای داخل اتاق‌ها عوض شود.

❖ **کتاب و رنگ‌آمیزی** تلفن‌های هوشمند باعث شدند ما چندان کارهای عمیق را تجربه نکنیم، تمرکز به ما آرامش می‌دهد در حالی که مدام از این شاخه به آن شاخه پریدن و چک کردن تلفن باعث بی‌حوصلگی مای می‌شود. یک فعالیت آرامش‌بخش و عمیق برای خودتان انتخاب کنید مثل مطالعه، زمان‌های کلاسیک، رنگ‌آمیزی و... در حین انجام این کار تلفن همراه را روی سکوت بگذارید و از خود دور کنید.

❖ **خانه را شلوغ نکنید!** درست است که این روزها مهمانی خانه شما نمی‌آید اما به خاطر مراعات حال مادر خانه و به خصوص برای این که خودتان کسل نشوید، سعی کنید خانه به هم ریخته و شلوغ نباشد. حتی برای پر کردن اوقات فراغت با همسر یا مادرتان آشپزی کنید و نوبتی ظرف بشویید.

❖ **یک مهارت تازه** حتی می‌توانید از این فرصت استفاده کنید و یک مهارت تازه یاد بگیرید. کمتر فرصتی مشابه این مقطع برای تان فراهم می‌شود. فکر کنید از روزهای نوجوانی چه مهارتی بوده که دوست داشتید یاد بگیرید، خوشنویسی، داستان‌نویسی، آشپزی و...

هنر

پرونده